

ציודה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פרשת עקב

עלון מס' 12

לזכות החתן דוד פינטוך נ"י והכלה שושנה
רות תחיל' הנישאים למזל טוב השבוע!

ושבעת עקב חוזר משה רבנו ומסכם לבני
ישראל את טובות הבורא ותברך עם בני
ישראל, בעבר בהווה ובעתיד. הוא מתאר
את טובות ארץ ישראל. "כי ה' אלקיך
מביאה אל ארץ טובה, ארץ נחלי מים,
עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר, ארץ
חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית
שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל
בה לחם, לא תחסר כל בה... ואכלת

בְּדֶרֶךְ הַפְּרָשָׁה

בְּדֶרֶךְ הַסְּפֹר

זמן רב, הולך לשאת דברי פרדה מבני
קהלתו, וכי הוא מבקש כי כלם יבואו.
למותר לציין כי איש לא רצה להפסיד

הקול עבר בעירה במהירות - רב העיר
הצדיק רבי משה אינויער זצ"ל, מתלמידיו
של רבנו הגאון מוילנא זי"ע, החולה כבר

הסתכלו זה על זו מבהלים, כשכל אחד מהם יודע בדיוק מה עובר בראשו של השני. "הרב משה המנוח" לחש אהרן בדמעות, "איך לא שמענו לעצתו של הרב?!" לאחר מספר שניות התעשתה האשה ואמרה לבעלה: "אולי זה לא מאחר מדי? רוץ מיד לבית העלמין לקברו של הרב, ותתחייב שם שמעתי ואילך תברך ברכת המזון רק מתוך הסדור, ואולי זכות הצדיק תגן עלינו". רבי אהרן שמע בקולה ורוץ לקים את עצתה. אותו רגע בו גמר לומר את הבטחתו על קבר הצדיק, היה הרגע בו האש הגיעה לביתם. כל בתי הגויים עד לביתם נשרפו כליל, אולם ליד ביתם האש כבתה לפתע ללא הסבר!

אחד מגדולי הדור שליט"א שספר את המעשה הזה, הוסיף כי בימינו 'סכנת האש' פחתה בס"ד. בימינו האש שמסכנת ומכלה את שלמות בתינו היא אש המחלקת. כאשר אין 'שלום בית' בין איש לאשתו, כאשר אין שיח נעים בין ההורים לילדיהם, אש זו מאימת על פרוק הבית! ברכת המזון בכונה, מתוך הודיה והכרת הטוב, היא סגולה לשלום בית ולחנוכה הבנים! כאשר אדם מפנים את ערה הכרת הטוב, הוא מכבד את אשתו ורואה בטובת כל האנשים סביבותיו.

את רגעי ההוד של הפרדה מרובם האהוב, ולקבל הדרך רוחנית מפי מורה דרכם. הרב נשא דברים ארפים בעניני אמונה וחנוכה הילדים, ובעניני מצוות שבין אדם למקום ובין אדם לחברו.

הרב סים את דבריו ואמר: "כידוע לכלם, אחת הסכנות הכי גדולות בעירה זוהי סכנת האש. היות והבתים עשויים מעץ, אם בית אחד נשרף כל הרחוב בסכנה מידית. לא פעם באתם אלי לקבל סגלות נגד שרפות, ושאיננו לאלה שבייתם נשרף. בהזדמנות זו אני רוצה לומר ולהבטיח, כי מי מבני העירה שיתחייב לברך ברכת המזון רק מתוך סדור ולא בעל פה – לא תהיה שרפה בביתו!" הבטחתו של הרב עשתה רושם עז על בני העירה, ורבים מהם קבלו על עצמם באותו רגע לברך תמיד ברכת המזון מתוך הכתב. עברו שנים. לילה אחד התעוררו בבהלה רבי אהרן ואשתו - מבני העירה, מצעקות שנשמעו מהרחוב. הם התלבשו במהירות, רצו החוצה, ונחרדו לראות כי הבתים בקצה הרחוב, בהם מתגוררים גוים, עולים בלהבות.

הם ידעו כמו כל השכנים את משמעות הדבר - זה רק ענין של זמן עד שבתי העץ ידלקו בזה אחר זה מבלי שתהיה לכפאים יכלת להשתלט על הדלקה. רבי אהרן ואשתו

בדרך החנוכה

בפרשתנו קוראים את הפרשה השניה של פרשיות קריאת שמע - פרשת ויהיה אם שמע'. בפרשה זו אנו לומדים על המצוה הנצחית של חנוכה הבנים: "ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך... למען ירבו ימיכם וימי בניכם...". חנוכה הבנים הוא מוטיב מרכזי במורשת עמנו. באמצעותו אנו מבטיחים את המשך מסרת עם ישראל, ומכינים את התשתית הרוחנית לדורות

הבאים. פעם התכנסו בביתו של רבנו מרן ה"חזון איש" בבני ברק מספר רבנים ועסקנים, כדי להתיעץ עמו בעניני חנוכה דחופים. ה"חזון איש" השמיע באזני הנאספים משא נלהב על מסירות הנפש הדרושה למען הצלת ילדי ישראל לתורה וליראת שמים, ובין השאר ספר את המעשה הבא: יהודי בא אל 'הכהן הגדול מאחיו' רבנו ה"חפץ חיים" זצ"ל, ובקש מאותו גאון וצדיק, ברכה שיצליח

היקרים לנו מכל דבר שבעולם...
אין קצורי דרך בחנוכה. דוקא בימים אלה,
כאשר הבנים והבנות בחפש, זהו הזמן
להורים להדק את הקשר עם הבנים וליצר
אתם קשר בונה ואוהב, קשר בריא ושמח.
זו הערבה החזקה ביותר להמשיך קיום
המורשת!

בחנוכה בנינו ובנותינו. השיב לו ה"חפץ חיים":
האם עולה על דעתך, שתצליח לחנוכה כראוי
את ילדיך על-ידי ברכה?! עליה למכר כל
מה שיש לה בבית, ואל תחוס אפלו על
הכר שמתחת לראשה. ובכסף שתשיג שכר
מלמד ממחה וירא-שמים לילדיך. זו היא
הערבה היחידה להצליח בחנוכה הילדים,

בדרך המוסר

בקלמוס ובקנה, על קלף העשוי מבעל חיים
טהור, כה חנוכה ילדי ישראל אינו משתנה!
אמנם משפרים את התנאים החיצוניים, אך
העקר נותר בדיוק כפי שהיה! זאת התורה
לא תהא מחלפת!
רבים הם ההורים שדואגים "מאין תבוא
פרנסה ללא השכלה רחבה", ועל פן
משיבים רבני ופעילי 'קרן ההסעות' בעת
רשום הבנים והבנות, כי "הבוטח בהשם
חסד יסובבנו", נערים היינו וגם זקנו "ולא
ראינו צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם". הלומד
תורה בקדשה ובטהרה זוכה גם לפרנסה
טובה וכלכלה! התורה היא הסורה הטובה
מכל!

כאשר ישבו פעם גדולי ישראל ודנו במצב
חנוכה הבנים והבנות, היה מי שטען שיש
להתחדש ולעדכן את מטרת החנוכה ממה
שהיה בעבר. אם בעבר חנכו ללמוד התורה
בעקר, בימינו - כה אמר אותו אחד - צריה
לחנוכה להשכלה כללית. אם בעבר מנו
מורים ומחנכים שעקרום יראי שמים, לעת
הזאת - המשיה וטען - צריה להעדיף מורים
בעלי אפיקים רחבים ודוכרי כמה שפות.
השיב לעמתו הצדיק רבי יששכר דב
מבעלזא, שמצות חנוכה הבנים מופיעה
בתורה בצמוד למצות כתיבת תפלין ומזוזה,
ללמדנו, שכמו שבכתיבה זו אין משנים
מאומה, עדין כותב הסופר סת"ם בדיו,

בדרכי השלום

של רבנו-תם שיש לקבע את המזוזה בצורה
מאונת, 'שוכבת' לרחב המשקוף, על פן
פוסק הרמ"א לקים את דעת שניהם: לקבע
באלכסון, ובזה מפשר בין הדעות. חכמי
המוסר דרשו כי תכף בבוא אדם לביתו,

השבוע נצטוינו על מצות מזוזה. את המזוזה
קובעים על משקוף הפתח לימין הנכנס.
מין הבית יוסף פוסק כדעת רב הראשונים,
כי את המזוזה קובעים בצורה מאונת,
וקוף, ואלו רבנו הרמ"א מביא את דעתו

הוא מניח את ידו על המזוזה לנשקה, כנהוג, והוא רואה את המזוזה האלכסונית, להזכיר לו מדי יום ביומו כי בנהול סדרי הבית יש לחתור אחר הפשרה! כה נכנסים הביתה, מתוהה התבוננות על חשיבות הפשרה בין הדעות השונות המצויות בכל בית!

בְּדֶרֶךְ הַזֵּמַן

לאחר המשבר הגדול בעקבות 'פילגש בגבעה', לבוא בקהל ה'. על כה שרבו אז השדוכים, מציינים עד היום - יום שמחה. 3. כאשר ירבעם בן נבט פצל את ישראל לשתי ממלכות, העמיד 'פרדסאות' (מחסומי דרכים) שבני ישראל לא יעלו לעבד את ה' בבית המקדש בירושלים, אלא ילכו אחריו לעבודה וזה שהקים. שנים רבות התנגעו בני ירושלים, אף לא יכלו לעלות ולהראות. מלך ישראל, הושע בן אלה, הוריד את המחסומים ביום ט"ו באב, ומני אז חזרו בני ישראל ירושלים-ה לבית המקדש והיתה שמחה גדולה. 4. מראשית הקיץ עמלו בני ישראל לכרות עצים למזבח. הם כרתו רק בימי הקיץ, בהם חם השמש מיבש היטב את העצים. מיום ט"ו באב הפסיקו לכרות כי הלילות מתארכים לקראת בוא הסתיו. ביום זה שמחו על שיש פנאי לשוב ללמוד התורה! 5. לאחר חרבן בית שני עלו הרומאים והחריבו את העיר ביתר כשהם טובחים ברכבות אלפי תושביה. במשך שנים רבות לא הרשו הגוים לקבר את החללים, אף

השבוע חל יום ט"ו באב, עליו אמרו חז"ל: "לא היו ימים טובים בישראל כט"ו באב ויום הכפורים". חז"ל מציינים חמשה דברים שארעו בתאריה זה, וכלם מלמדים על הטבה רוחנית וחדוש הצמיחה הפלילית: 1. בשל עוון המרגלים נגזר כי דור יוצאי מצרים לא יכנסו לארץ ישראל. בכל שנה, בליל ט' באב - התאריה בו ישבו ובכו כששמעו את דבת המרגלים, היו בני דור המדבר נפרדים איש מאחיו ונכנסים לקברים ב"המתנה למות". בשנת הארבעים נכנסו שוב לקברים, כמדי שנה בליל ט' באב, אף לא מתו. הם לא ידעו שהגזרה תמה וחשבו שאולי טעו בתאריה. כה נסו ונסו, עד יום ט"ו באב. בראותם ירח מלא, הבינו שכבר לא ימותו והיתה שמחה גדולה ש"אתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום!" 2. ביום זה התירו לבנות יורשות נחלה לשאת לבעלים גם אנשים מחוץ לשבטן, בשונה מההלכה שנאמרה לבנות צלפחד, שעליהן לשאת את בני דודיהן בלבד. כמו"כ ביום זה התירו לבני בנימין שנותרו לפלטה

הדין, ימי הרחמים והסליחות. יש שנהגו להתחיל כבר לאחל 'כתיבה וחתומה טובה' שנוכח לחיים טובים וארכים. מצאו כי "חמשה עשר באב" שנה בגמטריה לאחול "כתיבה וחתומה טובה"!

ביום ט"ו באב התירו את קבורת הרוגי ביתר. נעשה גם ובמשך השנים נשתמרו הגופות בצורה מכבדת! יום חמשה עשר באב מהוה יום מפנה בלוח השנה היהודי. צדיקים למדו אותנו כי מיום זה ואילך מתחילים להתכונן נפשית לימי

על גב המזוזה כותב סופר הסת"ם את השם שק"י. (האות ק' מחליפה את האות ד') אלו ראישי תבות דרשו על 'שם' זה?
רבים חוששים מהסכנות הבטחוניות בארץ ישראל. צטטו מסוף פרשת השבוע את התשובות לכל החששות הללו!

שלחו לנו למייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס 03-8004455 ומי שפטר את החידות – נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

תשובות לשאלות פרשת ואתחנן

- ☀ כמה תפלות התחנן משה רבנו להשי"ת שיזכה להכניס לארץ? משה רבנו התפלל 515 תפלות, שהם גימטריה ואתחנן.
 - ☀ איזו גזרה נוראה נגזרה עלינו בתשעה באב לפני כ-500 שנה? איזו מלחמה התחילה בתשעה באב לפני 106 שנה? יום תשעה באב הוא יום מוכן לפרענות. בתשעה באב שנת רנ"ב (1492) חתמו מלך ומלכת ספרד על חקי האינקוויזיציה ונגזרו על גרוש היהודים מספרד. בשנת תרע"ד (1914) פרצה מלחמת העולם הראשונה ביום תשעה באב, בה נהרגו מאות אלפי יהודים, מלחמה זו אף הניחה את התשתית למלחמת העולם השנייה, בה נהרגו ששים רבוא מאחינו בני ישראל הי"ד.
- הפותרים: יהודה ש | ישראל ע. | בנימין ז. | אלחנן ר. | אביגדור ה. | מוישי ה. | מירי ל. | מירי ה.

מעונינים להנציה את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 5-804-659-95
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נודים פלוס" ברחבי הארץ